

MÁGYAR VIDÉK.

SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ

ÉS

TÁRSADALMI KÖZLÖNY.

Megjelenik: Szerdán és szombaton.

Előfizetési feltételek:

Egy évre 6 ft.
Félévre 3 ft.
Negyedévre 1 ft. 50 kr.
Egy szám ára 6 kr.

A lap kiadásválata **Nobel Armin** könyvkereskedésében van, hová az előfizetők küldendők: minden egyéb küldemény a szerkesztő nevére (polgári iskolai épület) eznezendő.

Hirdetések

négyzet centimetryi tér szerint számítatnak. — Egyszeri beiktatás ára minden négyzet centimétert 1 krajczár. — Bélyeg külön 30 krajczár. — Előfizetőink kedvezményben részesülnek.

Nyílt tér petisoronként 10 krajczár számítatik.

A bakancs-szállítások tárgyában.

(Levél a szerkesztőséghez.)

T. szerkesztő ur! A „Veszprém” f. hó 22-ki számában a veszprémi eszmadia ipartársulat elnökségének egy nyilatkozatát olvastam, mely szerint a honvédelmi miniszterium részéről 30.000 pár bakancs és 5000 pár lovassági eszmadia kiírt szállításában a fővállalkozóval kötendő szerződés utján azért nem szándékozik részt venni, mivel az elkészítendő lábbeliknek oda- és visszaszállítása költségeit a társulatnak kellene fedezni.

Hasonló értelemben nyilatkozott hozzám intézett levelében a pápai eszmadia ipartársulat eljárásága is: a „Veszprém” t. szerkesztője pedig a fenti közleményt avval toldja meg, hogy majdnem az a színe van a dolognak: mintha csak proforma kimáthának meg a honi mesteremberek, de az elfogadhatlan feltételek miatt mégis csak a külföldiek ölébe hulljon a készítési összeg.

Lényeges félreértések vannak a dologban, melyek amál inkább arra indítanak, hogy e sorok által az ügy állása iránt kellekleg tájékoztassam az érdekeltek között, mivel az éven életbeléptetett szállítási rendszer sok évi szorgalmazásainknak eredményét képezi. — oly vívmányul állunk tehát szemben, a mielőtt az ipárdekek közül kormányunk részéről, fájdalom, vajmi ritkán constatalhatunk.

Két dologról van szó: a honvéd felszer-

elési szükségletek mily mérvben fedeztetnek a hazai ipar által? s más felől mily szállítási rendszer nyer alkalmazást különösen a kisiparnak lehető bevonása érdekében?

Az elsőre nézve constatálom (ellenzékei képviselő létemre kétszeres örömmel ragadom meg a ritka alkalmat ennek constatálására!) hogy az összes honvéd felszerelési szükségletek ma már a hazai ipar által állítatnak elő. Míg azonban az egyik főzikk, a posztóra nézve, a honvédelmi miniszterium már több év előtt szerződésre lépett a pozsonyi előbb Harapat, most Regenhart-féle consortiális gyárral, addig a legutolsó ideig az orsz. m. iparegyesület semmiféle kérvényeinek, enklíratinak és küldöttségeinek, s hosszú évek óta ismételt semmiféle országgyűlési és hírlapi felszólalásainak sem sikerült a cseh- és morvaországi bakancsok felett győzedelmeskedni.

Igaz ugyan, hogy a legelőszőbb belföldi verseny-ajkület is mindanyiszor mintegy 15-20 %-nyi árkülönbséget tüntetett fel, de haszatlanul utaltunk arra, hogy az árkülönbséget csak névleges, mely fölösen kiegyenlítették a hazai készítmény jobb minősége által, — míg végre egy 1877. december havában Cserhalmay Ferenc honv. vezérhadbiztos az elnökléte alatt tartott enquetatámaszozomány magüévé tette az általam az iparegyesület képviselőtében javaslatba hozott szállítási rendszert,

és azt általánosságban a honv. minister ur is jóváhagyta.

Ezen rendszer lényege abban áll, hogy — fentartatván a katonai administráció és harezképesség szempontjából mellözhetlennek mondott központosítása a szállítási fővállalkozásnak — a borszükségletek, (bakancsok, eszmadák, szíjjazatok) szállítása csak oly feltétel mellett adatik ki, s pedig több évre, a legutányosabb ajánlatot tevő magyar vállalkozónak, hogy az tartozik a fővárosban egy központi ipartelep felállítását, melyben a nyersanyag kiszabatk (és a honvédségi közegek által solidaris szövetkezés útján leendő elkészítés végett.

Ezen rendszerrel 1879-ben az orsz. iparegyesület közvetítése mellett jó sikerrel kísérlet tetetvén, az végleg alkalmazást nyer ez évbén az öt évre történt verseny-kiírás következtében. A szállítást, mint fővállalkozó, Bernfeld Mór nyerte el, ki a legutányosabb ajánlatot tette, s ki már a mult évi kísérlet alkalmával is mintegy 10 vidéki ipartársulatot foglalkoztatott. Ezen fővállalkozó kötelezve van az orsz. m. iparegyesület közvetítése és ellenőrzése mellett az ez évre szükségelt 30.000 p. bakancsot és 5000 p. lovassági eszmadát a központi telepből kiszabva elkészítés az előzőleg megállapított munkabér és egyéb feltételek mellett a kellő biztonságot nyújtó szakipartársulatoknak kiadni.

T á r o z a :

ISI és MISI.

(Elbeszélés.)

(2. folytatás.)

„Akkor hát bátorokodom Önnek kormányra léptéhez öszinte üdvökvánataimnak kifejezést adni. Am nekem sietnem kell; még mielőtt templomba meunék, egy kis sétát akarunk tenni.”

— „Reményem, hogy ma még mindenesetre lesz szerencsem kisasszonyt láthatni.”

— „Ha alattvalól nem veszik tulságosan igénybe minden idejét.”

S a hölgy könnyű főhajtással tova tünt.

„Gyönyörű alak” mormogá Kutassy, s a falról lemászva és gondolatokba mélyedve a ház felé tartott. „Mindenesetre óvakodni fogok attól, hogy szabadságomat könnyelműen feladjam, de ha már egyszer meg kell történnie, csakis így illy bájoló teremtés kedvéért teszem meg.”

Felmegy a lépcsőkn. Vajjon hol lehetnek unokateseisei? Tán az ő szobájában. Felnítja annak ajtóját s mintegy kővé válva a küszöbön állva maradt.

Óh Isi és Misi, mit csináltak a ti bácsitoknak, ki azalatt mit sem sejtve jámborán sétálgatott a kert rózsái között. A szoba közepén állt vagy inkább hevert a kofferja, s e körül sívár összevisszaságban szétszórva tornyosult annak oly gondosan elpakolt tartalma.

Kutassy azt marta a pusztítás iszonyát köze-

leből megvizsgálni, hisz egy felületes pillantás is elég volt látni finom fekete szalonruháját, feltört utazó necesszárját, cipőit és ingeit a legszomorubb szomszédságban. S unokateseisei? Ott ültek oly eszedesen s oly szorgosan foglalkozva, hogy bizony nehéz dolog volt őket e pusztulás okozóinak tekinteni. Persze, Kutassy nem tudta, hogy illy nyugalom az élénk gyermeknél mily vezétes szokott lenni. Misi a földön ült egy tele mosdótól mellett, mely utóbbin Kutassy két uj hajkefeje uszált mint esnakoecska; maga Misi pedig egy fogkefével, melyet szorgalmasan mártogatott egy tintás üvegbe, bámulatra méltó kitartással tisztogatta a bácsi lakcipőit.

A boszankodás kiáltása nyomult Kutassy ajkaira, de egyelőre még visszatartá.

Mi lehetett az a nagy, fekete tárgy, melyet Isi a térdei közé szorított, s melybe egy kis kalapácsal egynásután verte be a meglehetősen nagy szegeket?!

Rettenetes sejtlem szállta meg tanárunk agyát. Hát lehetséges az, hogy egy öt éves gyermeknél a gonoszság és elvetemlőség oly magas fokot érjen el, hogy szóval a további állítás gyengeségnek lett volna tekinthető, — a mit Isi munkába vett, az Kutassy úr, ujdonatuj, fekete cilinderekalapja vala.

De már ezt tovább nem nézhette. Mint a nőstényoroszlán a kölykéhez, úgy ugrott Kutassy a kalapjához, hogy azt megátmodójának gyilkos kezéből kiszabadítsa.

Isi és Misi nem kevésbé ámulnak el bácsijuk

hirtelen megjelenésén, aki ugyan nem adott nekik sok időt arra, hogy összeszedjék magukat, mert legközelebbi perczben a szoba átható ordítástól visszhangzott, minek okát az értelmes olvasó bizonynyal eltalálja.

Azán összeszedte szegény tanárunk az ő átkozottul megoldozott holmiját, s a kofferrel együtt mindent egy nagy szekrénybe zárt, melynek kulcsát magához vette, és miután a fiuknak haragos fenyegetések közt megparancsolta, hogy fél óráig meg se mozduljanak, a szomszéd szobában szőfára vetette magát.

Még nem is volt egészen 8 óra, a mikor ő máskülönben felkelni szokott, s ma, hála unokateseisei fáradozásainak, úgy festileg, mint lelkiileg teljesen kimerültnék érezte magát, pedig hát a mai naptól zavartalan nyugalmat várt volt. Boszantó volt biz ez, de mit tehetett róla. Akár jól, akár rosszul, de e laszontalan fiukkal megkellett fértie. Egyébként feltette magában, hogy bátorságát nem engedni csökkenni. Hisz a nap még hosszú és öcsesei tán szeretetre méltóbbak lesznek, mint az eddigi látszat mutatá.

Rágyujtott sógorának egy szivarára, mely valóban kitűnően ízlett, és beleemélyedt egy jó regénybe, melyből azonban alig olvasott el néhány lapot, midőn a mellékszobából idegrekeszdtető kiáltás hangzik feléje.

A könyv kiesett kezéből. E kiáltás oly rendkívül módon történt, hogy okvetlenül valami szokatlan, valami borzasztó idézte elő. Az ijedség-

Már előzetesen is a következő városok láb-beli készítő ipartársulatai jelentkeztek az orsz. iparegyesületnél: Szolnok, Jászberény, Pétegyháza Jólsva, Gyöngyös, Losonc, Tata, Szepes-Béla, Nyitra, Szentcsanak, Komárom, B.-Gyarmat, Pankola, M.-Széget, Kolozsvár, Győr, Kassa, Vác, Békés, Szatmár, Szombathely, N.-Kőrös, N.-Atád, Andócs, Nagy-Várad, Makó, M.-Vásárhely, Esztergom. — E névsorban Pápa és Veszprém hiányozván, nem mulasztottam el az illető ipartársulatokat figyelmeztetni, hogy valamely megfelelő részszállítási elnyerése érdekében még idejekorán tegyék magukat érintkezésbe az iparegyesület igazgatóságával. (A t. társulati előjárásokog nyilvántartás nem igen vettek tudomást a „Magyar Ipar” című orsz. iparegyesületi közlönynek ide vágó ismertetés közleményeiről.) Az említett 1 frt. és illetőleg 1 frt 35 kr. munkabér, valamint a többi feltételek is már a múlt évi próbaszállításkor alkalmazottak voltak közös megegyezéssel megállapítva és azokhoz a fővállalkozó annál inkább ragaszkodnak, mivel a feltételek mellett is — mint a fenti előzetes jegyzék is mutatja — sokkal nagyobb számban vállalkoznak az ipartársulatok a munka elvállalására, mint a mennyi ajánlat mindjárt az első évben tekintetbe vehető lesz.

Méltányos tekintetbe vételt érdemel azon körülmény is, hogy az elkészítésnek elválasztását az anyag szállítástól és a szállításkor illető decentralizációját oly terhes feltételnek tekintik még a legversenyképesebb hazai bőr — nagy iparosaink is, hogy az első rangú cizmek között (Schmitt, Machup, Gillming, Jordan, Markó, Riess stb.) egyetlenegy sem volt hajlandó másképp ajánlatot tenni, mintha a lábbelik és bőr-szerelvények teljes elkészítési módja és a vállalkozó tetszésére hagyatik, — vagyis a confectionális a külső kézimunka kiadásával szinte gyárilag történhetik.

Magától érthető dolognak mutatkozik ily körülmények közt, hogy az orsz. iparegyesületnek nem áll módjában egyes ipartársulatok részére a miniszter jóváhagyásával megállapított általános feltételektől eltérő kivételek kedvezményeket kiosztani. Legalább nem lehet erről szó az első évben, midőn, mint láttuk, vannak váltakozó vidéki ipartársulatok quantum satis.

Vegyék tehát a pápai és veszprémi t. ipartársulatok a dolgot megegyszeres fontolóra. Hisz itt leginkább a szégyenesebb társulati tagoknak foglalkoztatásáról és támogatásáról van szó, és ha harmincz más szaktársulat a szállítási költségekben akadályt nem látott eléggé fontos és sürgős az ügy, hogy az illető társulati előjárásokog az iránt még egyszer kezdfibe vegyék és még egyszer kalkuláljanak.

től halványan tekintett az ajtóra, melyen ép' most botorkált be a szerencsétlenek e kis serege.

Eljött Isi egészen vérel borított egyik kezét messze előre tartva, a másikban meg egy borotvát vira, melyben Kutassy iszonyodva ismert a magáé. Utána lépdelt Misi, szivrepesztő zokogások közt kiabálva: „O te szedőn, jó Icsi, az a rossz tész, az a tytya tész, medmetszett. O te szedőn jó Icsi, ud-e neted fáj nadon!”

A mi tanárunk máskülönben egy csepp vér megpillantására nem szokott elájulni, de ma mintegy zöld fátoly akarta szeméit elborítani. Ha Isi komolyan megebesítette volna magát? Mit mondana nővére, ha a gyerekeket nem adhatná karjaiba épen. Szemt fogadtát téve, hogy ezental úgy vigyáz a fiukra, mint szemefényére; saját kezébe fogta a véres kis kezét, s megolvasta az ujjakat. Hál' Isten, egy hiányzott. A vér a hüvelykujj kövérhüsbát tett veszélyesülküli vágásból folyt. Megkönnyöbölten lélegzett, megmosta a sebet és szépen bekötötte.

„De hát Isi, hogy tudtad te a kést kezébe venni?”

„Oh bácsi, én csak látni akartam, hogy éles-e s aztán o—o—ó, és o—o—o közbevágtott Misi nyászörögve, mintha ő is érezné a borzasztó fájdalmat.

Kutassy szívében a részvét jutott tulsnyra. „No csak legyetek nyugodtan, fiúk, vigasztaljátok, miközben felváltva magához szoritját Ist meg Misit is, valami szép fogunk mi együtt játszani.”

„Károly bácsi! — Isi arca egyszerre feldo-

A mi honvédelmi kormányzatunk — ezt el kell ismernünk — a lehető legszelesebb alakokban parkodott eleget tenni a hazai iparosság réghangoztatott jogos óhajainak. Kötelességét teljesítette, sem többet, sem kevesebbet. De az érdekelt szakkörök is teljesítsék azon kötelességüket, melynél fogva minden hasznos munkátért el kell foglalni, hogy — erősödve — idővel mind többet lehessen kivívni.

Kunágota, 1880. aug. 25-én.

Ráth Károly
orsz. képviselő.

T A N Ü G Y.

Jelentés

Az Eötvös-alap központi gyűjtő bizottságának 1878. jan. 21-től az 1879. május 31-ig tartó működéséről. (Folytatott a III. évet. tanító-gyűlés által kiküldött végrehajtó bizottságunk 1879. évi január 1-én tartott ülésén.)

(2. folytatás.)

A f. é. jan. 21-dikétől mai napig terjedő időszakról ez alkalommal — nehogy később ismétlésekbe bocsátkozni legyünk kénytelenek — csak igen röviden, csupán az általános eredmény feltüntetésére szorítkozva emlékeztünk meg.

A tagsági díjak — bár a közszükség a tanítók vállára is érzékeny terheket rak örvendetesen folytak be.

Köszöntöztek úgy, mint magányosok példás jóindulatot tanúsítanak intézetünk iránt.

Számokban kifejezve, az eredményt a jelzett időtől fogva mai napig a következő:

A bevétel tesz	974 frt 41 kr.
A kiadás pedig	95 „ —
Tiszta jövedelem	879 frt 41 kr.
Hozzáadva ehhez a múlt évi maradvány	3320 „ 10 „
tesz az Eötvös-alap vagyona mai napon összesen	4199 frt 51 kr.

Megemlítem végül, hogy a múlt évben tartott egyetemes tan. gyűlés az Eötvös-alap működését szintén méltányló elismeréssel vette tudomásul s az intézmény fennállását üdvösnök jelentő ki, — továbbá, hogy a központi bizottság a lefolyt időszak alatt összesen 14 gyűlést tartott, — végül, hogy a titkári hivatal utján az alap érdekében — nem számítva a gyűlésekre való meghívásokat — összesen 822 levél küldetett szét: azon megnyugtató öntudattal bízzuk az előadottakat a mt. bizottság megítélésére, hogy — gyenge erőnköz képest — a tanítók közjavának érdekében magunkra vállalt kötelességünket lüszéggel teljesíteni igyekeztünk, — s egyszerűsind azon óhajtatunkak fejezzük ki, vajha a következő évben is minél többen és többen sorakoznának mellénk, s velünk együtt az Eötvös-alapnak már is szép intézményét — kartársaink javára s Magyarorszá-

rült — „hiszen te sipot akartál nekünk csinálni. Csináld nekünk sipot, kedves jó bácsi.”

„Czinály sipot bácsi!” kérte Misi is.

Kutassy örökölt nézte, meg csak 1/9-re volt. Ha nem soká marad, úgy arra az időre, mire templomba kell menni, már itthon lehet.

Mert hogy ma el kell templomba mennie, az egy óra óta erősen feltett szándéka.

„Siessetek fiúk, és öltöztesétek fel magotokat más ruhába (a késél történt jelenet után mindkettő olyan forma volt, mintha egyenesen a plevnai csatáról jöttek volna.) aztán elmegyünk.”

Tíz perc alatt Böske segítségével készen voltak s vidáman ugráltak Kutassy körül. Ez már korábbi látogatásaiól ismert egy rétet egy patak-ka, melynek partján a legpompásabb fűzek nőnek; és azon tudat, hogy oda menet egy kis erdőskén kell keresztül menni, melyet e hely lakói nagyon szeretnek sétatérül választani, csendes meglepéddel töltötte el, mert hiszen így remélhető, hogy Szívos Etelka kiszisszony, ki említetté, hogy templom előtt még sőtélány fog, ott találhatja.

S így a legjobb hangulatban sétált két unokaöcsesse közt, kik új kalapjukban s hófehér piqúé öltözékben igazán kedvesek voltak.

Utközben a társalgás tárgyáról Isi gondoskott, s igazságosak akarván lenni, meg kell vallanunk, hogy a szent naphoz egészen méltóan.

Vajjon a kutyák, ha meghalnak, szintén menyországba jutnak-e; vajjon az angyalok a kávéba a czukrot magok tehetik-e; vajjon az Istenek nem fűzik-e, mert mindig a medves felbökön ül;

tanítóink büszkeségére — az eddigig is szebb virágzásra emelni buzgólkodnánk!

A) Az Eötvös-alapból az 1877-ik évben ösztöndíjt nyertek:

1. Haidt Lajos, III. éves orvosnövendék Budapesten, porrogh-szent-királyi evang. tanító fia 200 ftot.
2. Kovács Antal, VII. oszt. főgymn. tanuló Budapesten, ceglédi r. k. tanító fia.
3. Sziklay Gyula, III. éves tanító-jelölt Budapesten, volt székesfehérvári r. k. tanító fia.
4. Alszeber János, polg. isk. tanító-jelölt Budapesten, eskörtanyai r. k. tanító fia 100 — 100 ftot.

Segélyt nyertek:

1. Streiling Bertalané, budapesti r. k. tanító özvegye 100 ftot.
2. Homolay Jánosé, szül. Hatvani Matild r. k. kiesedővönő Ungvárról — 50 ftot.

B) Az 1878. évben ösztöndíjt nyertek:

1. Szegedy Kálmán, III. orvostan-hallgató (j. szaföldvári helyvét hit-vallás tanító fia 200 ftot.
2. Stára József, III. éves tanár-jelölt, oroviezi róm. kath. tanító fia.
3. Kovács Géza, I. éves műgyetemi hallgató, győrmegeyi, nyulri róm. kath. vallás tanító fia.
4. Klein Sándor, V. osztályu főgyimnásiumi tanuló, gyöngyösi mész. vallású közs. iskolai tanító fia.
5. Greizinger István, I. éves polg. isk. tanár-jelölt, székesfehérvári róm. kath. vallás tanító fia.
6. Bruckmann Ferenc, VI. osztályu reál-iskolai tanuló, budapesti róm. kath. vallás tanító fia.
7. Fábiny Mária, I. éves képezdei növendék, marmarosmegeyi gör. kel. vallás tanító fia.
8. Rabolt Ferenc, I. éves képezdei növendék, vesei róm. kath. vallás, Sonntag Márton tanító mostoha fia. Egyenként 100 ftot.

Segélyt nyertek:

1. Özv. Komjáthy Györgyné, szül. Horvay Paula, néhai Komjáthy György, fővárosi ág. hitvá-lású kiesedővönő képezdei tanárnak hátrahagyott özvegye.
2. Özv. Hősz Mihályné, néhai Hősz Mihály rákospalotai ágost. hitvall. tanító hátrahagyott özvegye. Egyenként 100 ftot.
3. Özv. Streiling Bertalané, néhai Streiling Bertalan fővárosi róm. kath. igazgató-tanító hátrahagyott özvegye — 50 ftot.

C) Az 1879-ki évben ösztöndíjt nyertek:

1. Barabás Samuél, II. éves bölcsész Budapesten, papolezi reform. tanító fia 200 ftot.
2. Csopey László, III. éves bölcsész Budapesten, kislánás-romocsházi gör. kel. vall. tanító fia. 150 ftot.
3. Kocsis Gábor, I. éves egyet. hallgató Kóloszvárról, barátosi reform. tan. fia. 100 ftot.
4. Boga Károly, polg. isk. tan. jelölt Budán, néhai Boga Bálint eskik-esiesői római kath. tanító fia.

vajjon a császárnak szabad-e minden órában tiszta zsebkendőt venni; vajjon az égben jobb levőgő van-e, mert hát ott az emberek megint elevenek lesznek stb. Ezek voltak a témák, melyeket Isi szóba hozott, s a bácsi Misi közreműködése segítségévé fejtegetett.

Alig érték el azonban az erdő szélét, midőn Isi mindezen homályos kérdéseket félredobta s hangos örömjongással rohant a nap sütötte rétre, miközben Misi az ő rövid, gömbölyű lábacskáival utána gurult oly gyorsan, a mint csak teheté. Kutassy követte őket, bár egy kissé lassabban, s nem sokára velük együtt a pataknál állt, melyet kellemetlen meglepetésére nagyon iszaposnak talált.

„Maradjatok csak itt fiúk, kiáltá őket visszavartán, álljatok szépen erre a kis dombra, majd én magam metszem le az ágakat, hogy ti be ne piszkítsátok magotokat.”

Engedelmesen elfoglalták ezek a kijelölt helyet, miközben a bácsi ovatosan közelebb lépett, s nem sokára serényen elvált foglalva azzal, hogy a legerősebb, nedvben legdurusabb ágakat késével lemessa. De ime valamivel fentebb a pataknál egy csuliban ugyancsak ropog és recseg valami. Mi lehet ez? Körülnézett unokaöcseséi után, de azok sehon sem voltak láthatók. Most még erősebb recsegés a haszartban s aztán plies, plieses s eget-rázó abajgás.

„Szent Isten! mi történt itt?!”

Néhány ugrással ott termelt a szerencsétlenség színhelyén s áttekinté a helyzetet.

(Folyt. köv.)

5. Scherer Gyula, polg. isk. tan.-jelölt Budán, föltá Aantal neadorfi róm. kath. tanító fia.
 6. Juhász Gusztáv, II. éves kép. növendék Budapest, szegedi árházi r. kath. tan. fia.
 7. Marikovsky Aranka, kép. növendék Budapest, néhai M. Gábor budapesti polg. isk. tan. árványa.
 8. Blaho Emil, I. éves kép. növ. Modoron, volt érsekküvári r. k. tanító fia.
 9. Antal Dénes, II. éves kép. növ. Pápán, dadi, komárommegyei reform. tanító fia.
 10. Tillmann István, VI. oszt. gymnasiumi tanuló Budapest, vadli fehérm. r. kath. tan. fia.
 11. Neumann Lipót, VI. oszt. gym. tanuló Nagykárolyban, nagykárolyi izr. tanító fia 100 — 100 forint.

Segélyt nyertek:

1. Komjáthy Györgyné, szül. Horkay Paula, kisdied-nevelőnő Budapest, r. k. vallású.
 2. Maurer Józsefné, néhai szárszói, somogym. r. k. tanító özvegye.
 3. Snidt Odórné, volt budapesti r. kath. tanító özvegye. 100—100 forintot.
 4. Cserey Gyula, volt róm. kath. néptanító.
 5. Soha Árpádné, volt budapesti r. kath. tanító özvegye. 50—50 forintot.
 Az Eötvös-alap tulajdonait képező művek jegyzéke.
 1. A magyarországi néptanítók második egyetemes gyűlésének naplója. 24 nagy nyomott iv.
 Ezen minden tekintetben becses munka ára: 60 kr. s tiszta jövedelme az Eötvös-alapra fordították.
 2. Komjáthy György jutalmazott pályamunkája: „Megkívánják-e a figyelmet a nemi és egyéni sajátosságok már a kisdiednevelésnél.” Kiadta saját költségén Polk János. Tiszta jövedelme az Eötvös-alapé. Ára 20 kr.
 3. Eötvös-émlék. Kiadja a központi gyűjtő bizottság. Tiszta jövedelme az árvíz károsult néptanító és felérésben az Eötvös-alapé. Ára 30 kr.
 4. Eötvös-évkönyv. Az „Eötvös-émlék” és az Eötvös napár évfolymainak becsesebb részével egybekötve. Tiszta jövedelme felérésben az Eötvös-alap, felérésben az árvíz károsult tanítóké. Ára 1 ft.
 5. A magyarországi néptanítók III. egyetemes gyűlésének naplója. Ára 50 kr. Tiszta jövedelme felérésben az Eötvös-alap javára, felérésben pedig a végrehajtott bizottság költségeinek fedezésére fordították.
 Jegyzet. A fentebbi művek megrendelhetők Kókai Lajos könyvkereskedőnél, Budapest, VI. ker. Károly-utca. Mind az öt mf egyszerre megrendelve két forintba kerül.
 Az „Eötvös-alap” szabályzatainak lényegesebb pontjai.

1. Magyarországon területén létező népközpontok, polgári iskolák, képezési tanintézetek s kisdiedodávók tanárai, nevelői s tanítói, valamint tanítónői saját részéről befizetendő évi járulékokból, ügyirtőlők kegyes adományaiból, jötekevényeiből eladósok jövedelméből, végrendeletek s több effélék útján befolyó összegekből egy országos pénzalapot létesítsenek. Az ezen alapra befolyó pénzeszegek Eötvös-alap címet viselend, mely évenként két egyenlő részre osztván, az egy-egy éven befolyó összegnek egyik felére sze évenként tőkésítetik s ily alapítványok alkotására fordítatik, melyeknek kamatai Magyarországon területén levő népközpontok, polgári iskolák és képezési tanintézetek vagy kisdiedodávók tanárainak, a. e. előinek, tanítóinak vagy tanítónőinek egyetemeken tanuló, szorgalmuk és előmenetelük igazolási képes gyermekei között osztándijajuk fogtak kiosztani. — Az Eötvös-alapítványok jöteleméből kiküldetnek azoknak gyermekei, kik ezen alaphoz nem járulnak évenként rendszeren.

A két részre osztott alap másik felének háromnegyed-része pedig évenként részint tudományos és műgyetemeket, részint akadémiákat, központi tanodákat, vagy képezkedet látogató tanulókat közt osztatik ki osztándijajuk, oly mindkét-nemű növendékek segélyezésére, kiknek apjuk, illetőleg szülei a fentebb elősorolt nevelési, népművelési intézetek tanárai, tanítói és nevelői testületéhez tartoznak vagy tartoztak, s kik e jogosultság minőségünyükön kívül, kell, hogy az Eötvös-alap javára és gyarapítására szükséges évi járulékok befizetését maguk részéről is évenként rendszeren és pontosan teljesítették legyen. Ezen osztándijak kiosztásánál és az említett körülményen kívül egyedül a vagyoni állapot és kitartóság tüzetvén ki irányadó elvül. Mig az alapra forduló évi gyűjtéseket ugyanezen második felének egy negyedrészre évenként oly szegény sorsú illetékes ta-

nárok, tanítók, tanítónők vagy kisdiedodávók, nevelők, tanárok özvegyei — de leginkább ezeknek kenyéreszeretere képtelen, nyomorék árva gyermekeinek gyámoltatására fordítatik, kiket valamely tanegylet segélyére méltóknak tartva ajánl.

2. §. Ezen Eötvös-alap részesei lehetnek a Magyarországon levő népközpontok, polgáriskolák, tanítóképezked, kisdiedodávók mindazon tanárai, tanítói, tanítónői vallás, felekezeti és nemzetiségi külömbösg nélkül, kik a mondott alap létesítéséhez, gyarapításához évi járulékok fejében hetenkint 2 krajczárból vagy pedig évenként egyszerre befizetendő 1 forintból álló pénzbefizetéssel járulnak, föllíphetések s egyes jötekvény adakozások az alap javára közösen fogadtatván.

3. §. Az Eötvös-alap javára a rendszer évi járulékokból, jötekvény adományokból s bármi más után befolyó összegekből beszédésére az ország különféle vidékein fennálló egyes tanítói egyletek saját kebelükben Eötvös-alap-gyűjtőbizottságok szerveznek, melyek e szabályok értelmében működnek. Az ekkép megalakult vidéki gyűjtőbizottságok gyűjtéseik eredményét felévi, negyedévi vagy havi időközökben egy Budapestben vagy esetlegéleg bármely más nagyobb hazai városban székelő és lehetőleg együtt működhető tagokból alakított központi bizottsághoz „Eötvös-alapgyűjtőközponti bizottság” címet viselend s gyűjtési időről-időre mindenkor az egyetemes tanítói gyűlés által ennek kebeléből lesznek megválasztandók és kiküldendők.

9. §. A magyarországi tanítók Eötvös-alapjának bizottsága havonkénti gyűlésében megvizsgálja a gyűjtés eredményét, megvizsgálja a pénztár állapotát; intézkedik arról, hogy a gyűjtésnek a legbiztosabb takarékpénztárakban helyeztessenek el. Föhlívetéseket intéz az egyes tanegyletekhez, hogy kebelükben az alapítványgyűjtő bizottságok megalakítsák. Tudomásul veszi a gyűjtéseket s a nyilvános nyugtázást ellenőrzi.

10. §. Az alapítvány-gyűjtő központi bizottság évenként az esztendő első hónapjában tartja meg zárszámadását, mely alkalommal a begyűlt összegekről a következőképpen intézkedik:

A begyűlt összeget két egyenlő részre osztván, a gyűjtés felét öi 5—5 ezer forintos alapítványok alkotására fordítja, melyek kamatai magyarországi néptanítók, kisdiednevelők, polgáriskolák és képezked tanárok szegény sorsú szorgalmuk, egyetemekenkel látogató gyermekek számára szolgálhatnak osztándijajuk; egy-egy ily alapítvány kamata csak egy egyének adatik.

12. §. Az egyes alapítványok ezen szabályok értelmében „Eötvös-alap” cím alatt a magyar földhitei-intézeteknél helyeztetik el; évi kamataik pedig a titkár által örendő alapítványi oklevelek értelmében évenként kiosztatnak.

Ha az évi évi gyűjtés fele a teljes alapítványi összeget nem éri el, ugy ezen összeget a legközelebbi év végéig kamatozás végett az első hazai takarékpénztárnál helyeztetik el és csak a kiegészítés után tétetik be a magyar földhitei-intézetnél.

15. §. Azon magyarországi tan. egyletek, melyek ezen intézményt helyeslik, saját kebelükben megalakult ily bizottság pontosan vezeti külön a járulékokról, külön a kegyes adományokról szóló jegyzeteket külön-külön könyvben, melyek gondosan örizendők; ezen jegyzékek felveendő az adakozó neve, lakhelye, állása.

Ezen könyv lapjainak hí másolatai az illető egyleti elnök aláírásával s az egyleti pecséttel megerősítve küldendők be a központi bizottság elnökéhez, vagy felvevőnként vagy negyedévenként, vagy havonkénti időközökben, míg a begyűjtött pénz ugyanazon időben a központi pénztárakhoz küldendő, a mennyire lehetséges postautalványal.

Az évi gyűjtések eredményét az egyes tanegyletek Eötvös-alap-gyűjtő bizottságai deez. hó közepén zárják be, midőn a gyűjtés eredményének évi utolsó részletét beküldik a központi bizottsághoz. Az egyleti gyűjtőbizottságok működéséről csakis az illető egyletnek számolnak be.

16. §. A központi gyűjtőbizottság az egyetemes tan. gyűléseknek részletes kimutatásban számol be az egyes évi gyűjtésekről, melyeket az megvizsgálhatván, ha azokat rendszeren találja a gyűjtőbizottságnak a felmentést kiszolgáltató.

(Folyt. köv.)

Embortelen tett. Oly vérlázító jelenetek volt szemtanúi a közelebb lefolyt napokban Tamási helysége, melyet széles Magyarországon talán még soha nem látott egy helység sem. Tamási ez órában csendes, nyüzselő volt, mintha kihalt volna belőle minden ember; az idő fényes dűben volt, kiki egyszerű déli ebéde mellett ílt asztalnál. Egyszerre szomorú, nagy halotti énekés tölti be Tamási keskeny utcáját s az ének hangjai közé szívet rázó jaggatás és sikoltozás vegyül olykor-olykor. A kiváncsi, de fölráadt nép egy pillanat alatt a házakból kiszaladott. És a mit látott, az a legdurvább embernek érzését is fölláborította. Ugyanis egy tamási ember B. J. nevű, 18 éves fiatal nejét levetteketve, B. Anyának paradicsomi köntösében, lánczettel körülkötve sugár derékát, s nagy hosszú haját lebontva és vállain szelyélt szorva, s egy ifjú legénnyel összefűzve karónfogva: lajtotta a hosszú lánczún maga előtt. Ez alatt mindig egy igen megható halotti éneket énekel a két fogoly után a falun végig, s közben-közben jaggató nejeinek egy áztatott kötéllel mezeitlen háta és vállai közé vágalt; mire mindannyiszor iszonyu jaggatást és ordást hallott a meggyalázott nő, kinek már a szívtelen és kegyetlen útések alatt piros vér borította el egész testét. Éneklés közben többször ismételte a bámség néphez ezen gunyosan kérő szavakat: láttak-e már ilyen két szűp medvét, mint nekem van? a mikor aztán a durva férj parancsára, mindannyiszor meg kellett egymást csokolni a nevezett két szép medvének. A legénnyel nem öltötte ugyan o vad hűné, de mégsem ugorhatott el előle, mert puskája vállán függött, melylyel a falun kívül mindkettőt agyonlőtt szándékozott s addig is a legénnyel ha megurrik, igérete szerint, azonnal bele lőtt volna. Végre a bíróné volt oly orozslászívó, hogy midőn a férfiak mind fölrühödtek a látványra, hogy ne is lassák e vérlázító tetteit, mondandó, a bíróné volt oly bátorlelkű, hogy közbetevette magát a meggyalázott nőért s összetett kezekkel rimádkodott a szívtelen barbar férjnek, hogy ha csuffá tette már a falu előtt a feleségét, legalább tekintse ártatlan szopós gyermekeit s arra nézve kegyelmezzen meg az édesanya életének. A kérés hatott és foganatos lett, mert vérell borított és összevert nejét ekkor egy udvarba terelte és ott a kuton néhány rocska vízzel végig zuhintván, a vért igyekzett lemosni róla és aztán a legénnyel együtt hazajuttatta. Ily vérlázító, embortelen tett ölkövetése után meggyátárolta a közvélemény, hogy ha a tamási-bíró vasra nem merte venni ezt az embert, legalább hivatalos jelentést tehetett volna a jársábeli szolgabíróhoz: mert habár vétkes legyen is a nő, de ily minden emberiséget s nemesebb érzést levetkeztett vad kegyetlenséget egy gyenge nő ölkövetés: mégis példás megfenyítést érdemelne. J. R. H.*

Személyi bizottság. Ungvár városában szájról szájról jár azon hír, hogy Mocsary képviselő ur egy revolverrel és korbáccsal fellegyerkezve jár folytonosan a város utcáin, állítgatók azon szándékkal, hogy valakinek személye ellen erőszakos támadást ültetzen, mely eljárása által a városi lakosság között oly páni félelmet gerjesztett, hogy sokan még az utcára sem mernek kimenni, nem tudhatván, vajjon valami merénylet nem öpen az ő személyök ellen szándékolatik-e véghezvitetni, miután a lapunk szerkesztője, kit ily módon már illdözbe vett volt, közüdmőniaslag a városból eltávtozott; mindenesetre különösek látszik, hogy egy intelligens ember, ki nem rendőr, s nem fegyverviselésre hivatott egyén, napok óta éjjel nappal a város utcáin fellegyerkezve jár, mert egy rendezett államban, hol az emberek társadalomban ének s a polgárok személybiztonsága a törvények őtalma alatt áll, az ily jelenet föltötte szokatlan. Nem tudhatjuk, vajjon azon szállongó hír, mely városunkban már közbészed tárgyat képezi, bir-e elegendő alappal? és ha azon hír alapok, vajjon Mocsary képviselő ur részéről az ily szokatlan fellépés beszámítás alá eshető lelki állapotnak kifolyása lehet-e vagy nem? de mindenesetre a személybiztonságot látjuk egy által a városban vesztélyeztetve, s a városi lakosok nyugalmának helyreállítására tekintetököl, midőn felszólalni kötelességünknek tartjuk, egyszersmind ezen sajtóságos tünémenyre felhívjuk a városi rendőrség figyelmét is, melynek első sorban hivatása a polgárok személybiztonsága föltt örködni s egy bekövetkeztető katasztrófának elejét venni „Ungvár.”

Paedagogiai szemle a következő magvas tartalommal jelent meg: Az egyetemes tanítógyűlés körlelkő. (Böszörményi Mihály életrajzával, fényképmatuz arczképével és sajátjéts aláírásának lenyomatával.) Rill Józsefföl. Iskola műveltség. Máday Mátyas. (Arad). Előítélet, értevénykedés, tehetetlenség és párbaj. Dr. Márki József. Néptanító körültekintés a jelenben. Pápay Géza. (Fadd.) Az ev. ref. tanító önállóság kérdéséhez. Kiss Kálmán. Szerkesztői megjegyzések. Irodalmi kalanz: a) Tankönyvek és taneszközök (9 bírálat.) b) Tanítóegyletek irodalmi működése (4 ismertetés.) c) Tankönyvtételek és intézetek állapota (23 program tartalma.) d) Tanügyi és egyéb irodalmi mozgalmak (4 hírc.) e) Könyvtészet (18 czím.) Tanügyi lapok és folyóiratok repertoriuma. (15 lap tartalma.)

Tanügyi krónika. (14 esemény regisztrálása.) Tanítók „Bmlékeztető”-je (14 pontban). Szerkesztői moudanivalók. Felhívások az olvasóhoz. (A lap főrészében és a borítékán.) E valóban hézag pótlónak bizonyult folyóirat a pártolást a legnagyobb mértékben megérdemli. Kiallítása s a tartalomnak a kitűzőt ezért igó megáládása ritka szakavatottsággal van keresztül vive.

Jósló öregasszony járt házról-házra Alásónyban s producálta ritka természetudományát: jóslóképességét. Szépen folta bőbőgesen jaltalmazták jóvöndőléseit. Azonban ez csak mellékzerepe volt — értett ő az elűntetéshez jobban, mert ami kezügyébe kerülhetett — szépecskén magához jósolta. Most keresik a hiszékeny lelkek, de hol lelik föl — jóslóassák meg maguknak.

Gyilkos apácák. Róma egyik apáczakolostorában egy szolgáló kenyeret lopott. A főnöknő kérdőre vonta s önmagából és két apáczatársából alkotott törvényszák elé állítá. Hosszas kihallgatás után e furcsa bíróság „tisztító tűz”-re ítélte a szegény lányt. Iszonyú tüzet raktak; rátettek egy vaslemez s mikor az egész átűzesedett, fölibe tarták a ruhátlan lányt. Hiába volt kűszködés, veltárázó síkoltása — nem bocsátották el. sőt a főnöknő, ki hajánál fogva tartotta, azzal fenyegette, hogy ha nyugton nem marad, az arcát oda fogja nyomni az izzó vaslemezhez. Midőn végre abba hagyták a kínoszt, a szerencsétlen zemei teljesen ki voltak érve, s arca pöföttegő torult. A vizsgálót teljes szigorral indították meg.

Dragonyos zsványok. Kislődre és Városlódre a mult évi szeptember havában egy század dragonyost szállásoltak el. Ezen katonák, kiknek tulajdonó része esen nemzetiségű, e két helységben, de különösen Kislődön ily módon viseltek magukat, hogy a lakosság mind jobban elkezeredett. A napokban éjjelkor a kislődöi örei, kiket kirendeltek, ijedten jelentik, hogy a katonák, kiknek közpára elől menekülni kénytelenek, a pajtából lopják a szénát. Ney Mr ispán fegyveresen kiment és mivel ök felszólítására követ felétek — lött. A dragonyosok erre megfutamatodtak, de csakhamar karabélyaikkal tértek vissza, és a major felé többször löttek; szerencsére egy lövés sem talált. Csakis a hadnagy megérkezévtel távoztak el.

Vigyázzunk. Hamis ólomforintosok keringenek Budapesten a Ferenzvároshan, hol akinek csak van, azon törekszik, hogy tulajdonosan rajta. Legnagyobb kárunk van a gyűmölcsös kofáknak, kik káromkodásaikban elérik a bécsi sógorokat.

Megszökött feleség. Jossinovic Lyubicza 18 éves leány korában férjhez menvén Veszin Alexa torontalmegyei Karlovac lakóhoz, de ettől még márczius 10-én Pest felé megszökött és azóta feltalálható nem volt. Most a boldogtalan férj tüskönbokon keresztül hajhása s felkéri az aszony megtalálóját, hogy öt aggózó férjéhez „utánvételt” mellett gyors árúkat beküldjön ne terheltelessék.

Orvtámadás a templomban. Ahrweilenben (Alsó-Ausztria) által pár nap előtt a templomba fegyveres férfi halott be, aki egyenesen az épen gyóntatót Seul nevű esperesnek tartott és fejére halálos esapást mért baltájával. Az ijedt papnak alig sikerült az örlütnék látszó ember esapását egy imaszámolylyal elhárítani addig, míg az orvtámadót lefegyverezték, kiről egyelőre csak annyi ismeretes, hogy valami szénégetőtől örültségi rohamok miatt bocsájtották el.

Mit hoz a konyhára az óhézés? Ebben a kérdésben mindenesetre doktor Tanner a legilletékesebb forrum, aki egyszerűsind a legfnyesebben tanuskothatik a koplálás jóvöndözölő oldala mellett. Saját fogadásai után 5000 dollár jutott neki, egy fogadó ágnökség után 12,233 dollár, arczképeiből 1500,

belépti díjból 78,915 dollár, sok gyárosról neve használatáról 11,102 dollár, az ohiói egyetemen tiszteletdíjával 5000 dollár, egy pártfogójától 1000 dollár; Liebig és társa cégtől 20000 dollár, összesen 137,640 dollár. Hogyha a humbungnak járó 75% el levonjuk is, még mindig elég jut a koplálóknak, aki most gondatlanul ehetik halála öröjáig.

Nyul helyett a fiát találta. A csusomi tanító rozsnói községi-iskolai tanító fiával nyulászni ment. A község közelében egy cserjést állítottak el, s a mint a hajtók nyulra találtak, kiablál kezdtek, mire az apa a bokrok közt mozgást vett észre, oda irányozta fegyverét és elsütötte. A lövés után fiát látja kijönni a bokor mögöl borzastón jaggatva, s azon hiszemben, hogy az csupán megjédt, oda megy hozzá és vigasztalni kezd. A fiu azonban nyakát karolja át atyjának, s alig bírva ahoz egy pár szót intézni; rá nehezül, magával rántja a földre s abban a pillanatban adja ki lelkét.

Czelszerű mód a phyloxera kiirtására Szellnar József tahtótfalusi szőlőbirtokos — kinek szőlőjében a phyloxera bizottság e rovar nagy-mérvü elterjedését constatálta — azonnal hozzá látott annak irtásához, még pedig a legkönyfélebb zerek, u. m. kátrány, chlormész, carbolsav, kőolaj és kűrtő-korom stb. alkalmazása által. Ezen anyagok közül eddigi tapasztalatai alapján legjobbnak a kátrány és carbolsav oldat keverékét találta és pedig úgy, hogy 0.3 liter carbolsava vegyít 20 dgramm olvasztott kátrányt, és ezen folyadékot a szőlőtöke körül öntötte. Ily kezelést mellett az előbb sárgult és fonyadt levelek 14 nap után ismét föl-elevenülnek s visszanyerik egészséges, zöld színüket. Szellnar ur ily módon már mintegy 800 arab tőké desinificálta és még mindig folytonosan működik a beteg tőkék gyógyításán. A napokban Sz. e téren tett eddigi működéséről terjedelmes jelentést terjesztett a földmívelési miniszter elé, ajánlja figyelmébe ezen általa sikeresen használt módot a phyloxera kiirtására. Ajánljuk e módot szőlős gazdáink figyelmébe.

Ha körjegyző — nem halottam. A j-i körjegyző egyetlen és első reménye jóformán áthűlés okozta hosszú dermesztő álomba szenderült. A szerető apa és anya minden általuk kigondolható kísérletekkel fogták a reményteljes csecsemő föl-ébreztetéséhez — sikertelenül. Az apa constatálta a halált. Javaslátot senkitől nem kérve, a sujtó eseményt senkinek tudtára nem hozva, a reményétől megfosztott, keserő aya a városba ment s megvetve az ártatlan, letört virágslát végmaradványait fölökésítő koszorúkat s koporsót, melyben az örök szendert háborítatlan folytassa a szeretett csecsemő. — Nem így tetszett a csecsemőnek, mert mire a gyászholmikak haza tért a búsonóg apa, mosolygó, életvidor arcz fogadta — a csecsemő képében. A javas asszonyok azt mondják, hogy az a koporsó affle fajta, melyet a halott meg nem tör, inkább életre tér. Természetes, hogy a jegyző ur most már más sententiájának inkább hisz — a koporsót „száz plúspók kineveért” sem adja oda.

Panaszkodnak többen, hogy vasárnap a késő éjjeli órákban egész hétfő reggelig egyes utcákban oly éktelen lármá, s filhasogató ének zavarta meg az éji nyugalmat, hogy azt hinné az ember revutáló fölingerőt hívei fölkelést jeleznek. Adjuk tudtára, a kiknek illik, hogy kellő pártfogolás alá vételessék az éjjeli esend.

Csalóközi levelezők irja, hogy ott az árvinék még ma is ki vannak téve annak következtében, mert f. hó 20-án virradóra Kulcsodnál a Duna 60 ölnyi töltést szakított, minek folytán a víz egész Csizliközét elárasztotta. Most látják a csizliki töltések szükségességét, mert azok nélkül ma már Csalóköz usznék. Sok helyen, de különösen a n-

megyeri határban létező töltések két helyen, ott t. i. hol már több ízben szakított a víz árja, ma is veszélytel fenyegtetek, habár e helyeken éjjel-nappal száz és száz kézimunkás, koesi, 16 dolgozik, mi különben jóformán így van az egész töltés mentében, mert a folytonos éberségre nagy szükség van. nemcsak azért, hogy a szakítás megakadályozzassék, hanem a csizliközök miatt is, kiknek érdekében fekszik, hogy a csalóközi töltéseiken rés nyitassák, hogy az ő vizük ide folyhasson. Éjjel-nappal már e miatt mindkét oldalról lövések is váltattak, de anélkül, hogy valakiben kár esett volna. Éjjelneként az egész töltés mentében tábori tűzok égnek, az örök égő fáklával járnak, a járási tisztviselők és a kirendelt mérnök nagy tevékenységet fejtenek ki, a közbirtokosság egyes tagjai t. i. moztatják őket, és e nagy éberségre köszönhető, hogy ma, aug. 23-án éjjel, néhány csizliközi egyént elfogtak az örök, kik állítólag a töltést átközt akarták. Meg kell jegyezni még, hogy a munkások elutván a munkát, a szökést is megkísérik, melynek megakadályozására egyébként a legszigorubb intézkedések tévők. Szerencse, hogy szél és más elemi csapások megkímélték eddig a munkálatoikat, mert különben aligha lehetett volna Csalóközöt az árvtól megmenteni. A Csizliz viz igen keveset apadt, mert lefolyása nines, minek folytán a töltések némely helyen átáztak, miért sok a csalóközök gondja, mert töltések alatt is átszivárog a víz, mi igen veszélyes. — Aug. 25—26. A csizli viz igen lassan apadt. — mult éjjel csak 11 hályveket; habár Csizliközben a viznek lefolyása végett a únai töltéseket több helyen kiácsák, — Csizliköz most is viz alatt áll. — Nagy-Megyeren csulakokon közlekednek, — tavaszi terményeik tönkre vannak téve. — Az árvinet nagy erőmegfeszítéssel sikerült megakadályozni; legnagyobb veszély fenyegette Csalóközöt a n-megyeri határnál, — hol minden árvízkor a víz betödül, ez idén is innét fenyegette Csalóközöt az ár. Habár a veszélyes töltéseket igen megerősítették, még is éjjel-nappal örökdedek az egész töltés mentén; reményünk van, hogy megmenekszünk a veszélytől, csak a magas vízállás ne tartson sokáig, mert akkor némely töltésrészek átázhatnak. Ezen eset valamint a gazdákra, ugy a kézimunkásokra, és az ipar és kereskedelemre nagy hátrány, mert éjjel-nappal levér elfoglalva, dolguk után nem láthatnak, s így, habár nem közvetve, mégis közvetlenül kárt szenvedtek.

Komáromi.

VASUTI MENETREND.

PAPA-GYÖR-KIS-CZELL.

Indul:

Pápiról	Kis-Czell felé	d. e. 12 ó. 24 p.;	d. u. 7 ó. 54 p.
"	Győr felé	d. u. 2 ó. 49 p.;	regg. 6 ó. 49 p.
Érkezik:			
Pápirra	Kis-Czellből	d. u. 2 ó. 44 p.;	regg. 6 ó. 12 p.
"	Győrből	d. e. 12 ó. 19 p.;	d. u. 7 ó. 29 p.

GYÖR-BÉCS-BUDAPEST.

Győrből	ind. Bpest felé	11 ó. 20 p. d. e.	10 ó. 16 p. est.
Győrből	ind. Bécsfelé	5 ó. 17 p. d. a.	4 ó. 20 p. reg.
SZOMBATHELY-SOPRON-NAGY-KANIZSA.			
Szombathegyről	indul Sopron felé	3 ó. 15 p. regg.	
"	"	9 ó. 15 p. d. e.	
"	"	3 ó. 10 p. d. u.	
"	"	7 ó. 51 p. est.	

Felélős szerkesztő: Bánfi János.

Bámulatos olesó áron

kapható mindenint

uri- és gyermekruha

a legnagyobb választékban

WEISS ADOLF

22 év óta fennálló s a legjobb hírnévknek örvendő üzletében

Pápirán, a főutcán 21. sz. a., a megyeházzal szemközt.

Egyenesen az illető gyárosknál eszközölt szövetvásárlásaim folytán azon kellemes helyzetben vagyok, hogy t. rendelémnek a legjobb minőségű ruhával valóban jutányos áron szolgálhatok.

Igy p. o.;

egy teljes őszi öltöny	12 frttól	egy téli kabát	12 frttól
egy pantalon	4 frttól	egy utazó-köpeny	14 frttól
egy felöltő (Uberschieber)	12 frttól	egy utazó-bunda	35 frttól

Megrendelések finom és legfinomabb francia és angol szövetekből hasonló jutányos áron, a legrövidebb idő alatt, a legújabb divat szerint, pontosan foganatosítottatnak.

Kiváló tisztelettel
Steiner Bernát.